

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 21. marts 2011 — Compass-Datenbank GmbH mod Republikken Østrig

(Sag C-138/11)

(2011/C 186/20)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Compass-Datenbank GmbH

Sagsøgt: Republikken Østrig

Procesdeltager: Bundeskartellanwalt, Bundeswettbewerbsbehörde

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 102 TEUF fortolkes således, at en offentlig myndighed driver erhvervsvirksomhed, såfremt den lagrer data, som virksomheder har meddelt den i medfør af en lovbestemt oplysningspligt, i en database (selskabsregister), som myndigheden mod betaling giver indsigt i og/eller lader fremstille udskrifter af, men derudover forbyder enhver anvendelse af?

Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende:

- 2) Foreligger der en erhvervmæssig aktivitet, såfremt den offentlige myndighed under påberåbelse af en sui generis-beskyttelsesret i sin egenskab af opretter af en database forbyder udnyttelse, som ikke blot omfatter indsigt og fremstilling af udskrifter?

Såfremt spørgsmål 1 eller 2 besvares bekræftende:

- 3) Skal artikel 102 TEUF fortolkes således, at principperne i dom af 6.4.1995, forenede sager 241/91 og 242/91, Magill TV Guide, og af 29.4.2004, sag C-418/01, IMS Health («essential facilities-doktrinen»), ligeledes skal anvendes, selv om der ikke foreligger noget »marked i tidligere led«, fordi de beskyttede data indsamles som led i myndighedsudøvelse og lagres i en database(selskabsregister)?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad — Varna (Bulgarien) den 28. marts 2011 — »Klub« ODD mod Direktøren for direktoratet »Klager og Opkrævningsadministration« Varna under centraladministrationen ved Områdedirektion ved Det Nationale Agentur for Indtægter

(Sag C-153/11)

(2011/C 186/21)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad — Varna

Parter i hovedsagen

Sagsøger: »Klub« ODD

Sagsøgt: Direktøren for direktoratet »Klager og Opkrævningsadministration« Varna under centraladministrationen ved Områdedirektion ved Det Nationale Agentur for Indtægter

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 168, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem⁽¹⁾ fortolkes således, at det — efter at den afgiftspligtige har gjort brug af sin valgtret og henført en fast ejendom, der er et investeringsgode, til virksomhedsformuen — må antages (dvs. indtil det modsatte er bevist), at den afgiftspligtige anvender godet til udførelse af afgiftspligtige transaktioner?
- 2) Skal artikel 168, stk. 1, litra a), i direktiv 2006/112 fortolkes således, at retten til fradrag af indgående moms ved køb af en fast ejendom, der henføres til en afgiftspligtigs virksomhedsformue, omgående opstår i den afgiftsperiode, hvor afgiften forfalder, til trods for at ejendommen ikke kan benyttes, da den i henhold til lov krævede ibrugtagningstilladelse mangler?
- 3) Er en forvaltningspraksis som den, der følges af Natsionalna Agentsia po Prihodite, hvorefter afgiftspligtige personer nægtes ret til fradrag af indgående afgift for investeringsgoder med den begrundelse, at de pågældende goder er bestemt til privat brug for selskabets ejere, uden at der opkræves moms af denne brug og retspraksis vedrørende dens fortolkning, i overensstemmelse med direktivet?

- 4) Har sagsøgeren, selskabet, i en situation, som den der foreligger i tvisten i hovedsagen, ret til fradrag af indgående moms ved køb af en fast ejendom — en toetagers lejlighed i Sofia?

(¹) EUT L 347, s. 1.

Sag anlagt den 5. april 2011 — Europa-Kommissionen mod Den Franske Republik

(Sag C-164/11)

(2011/C 186/22)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved W. Mölls, som befuldmægtiget)

Sagsøgte: Den Franske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktiv 2003/96/EF (¹), idet den på trods af udløbet af den i direktivets artikel 18, stk. 10, andet afsnit, fastsatte overgangsperiode ikke har vedtaget de bestemmelser, der er nødvendige for at tilpasse sit system for beskatning af elektricitet til direktivets bestemmelser.
- Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I stævningen har Kommissionen gjort gældende, at sagsøgte endnu ikke, på trods af udløbet af overgangsperioden den 1. januar 2009, har tilpasset alle dele af sit system for beskatning af elektricitet til direktivets bestemmelser. Ifølge de franske myndigheder gennemfører lov nr. 2010-1488 af 7. december 2010, der blev vedtaget og trådte i kraft efter udløbet af fristen i den begrundede udtalelse, ovennævnte direktivs bestemmelser i national ret. Ifølge Kommissionen skal den gives medhold i sin påstand henset til forholdene i gældende national ret på tidspunktet for udløbet af fristen i den begrundede udtalelse.

Kommissionen har anført, at Frankrig under alle omstændigheder stadig ikke har tilpasset alle dele af sit system for beskatning af elektricitet for at bringe det i overensstemmelse med direktivets bestemmelser. Sagsøger afviser derfor de nationale myndigheders argument om, at direktivet ikke forbyder afgiftsforhøjelser alt efter, hvilket geografisk område der er tale om. Direktivet opstiller derimod princippet om en enkelt sats for det samlede elforbrug i en medlemsstat og anfører udtømmende undtagelserne til dette princip i artikel 5, 14, 15 og 17.

Kommissionen har desuden afvist det standpunkt, som de franske myndigheder forfægter, hvorefter denne »tariferingsdifferentiering« hverken medfører en risiko for svig, indebærer en ekstra byrde for de erhvervsdrivende eller udgør en hindring for adgangen til markedet for udenlandske leverandører.

(¹) Rådets direktiv 2003/96/EF af 27.10.2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet (EUT L 283, s. 51).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 18. april 2011 — CIMADE, Groupe d'information et de soutien des immigrés (GISTI) mod Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer, des Collectivités territoriales et de l'Immigration

(Sag C-179/11)

(2011/C 186/23)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: CIMADE, Groupe d'information et de soutien des immigrés (GISTI)

Sagsøgt: Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer, des Collectivités territoriales et de l'Immigration

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Garanterer Rådets direktiv 2003/9/EF af 27. januar 2003 (¹) de ansøgere, for hvilke en medlemsstat, der har modtaget en asylansøgning, i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 af 18. februar 2003 (²) beslutter, at det er dens opfattelse, at en anden medlemsstat er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen, at de har ret til de minimumsmottagelsesforhold, som direktivet fastsætter, så længe proceduren for forsørgelse eller fornyet forsørgelse verserer for denne anden medlemsstat?
- 2) Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende:
 - a) Ophører den forpligtelse, som påhviler den første medlemsstat til at garantere minimumsmottagelsesforholdene, da på det tidspunkt, hvor modtagerstaten træffer afgørelse om godkendelse af faktisk at forsøge eller atter at forsøge asylsøgeren, eller på et hvilket som helst andet tidspunkt?